

שבת
מברכין!

ביתנו החדש

ארגון לשלום בית וחנוך ילדים, בראשות הרה"ג אבנר קזואס שליט"א

ביחד

רגש ודאגות

למדנו שהרגש שולט אצל האשה. רגש יוצר דמיונות, ודמיונות יוצרים דאגות ופחדים. נא להכיר - אשה היא דאגנית!

אמא אומרת לבנה: תיקח סוודר שלא תתקרר... הוא יודע שבחוץ יש 30 מעלות. כשהוא יאמר לה: אמא, הכל יהיה בסדר, אל תדאגי... האם היא תרגע? זה לא ירגיע אותה והיא תמשיך לדאוג.

ומפני מה הדבר כך? הרגש יוצר דמיון, והדמיון מצייר הרבה תרחישים שעדיין לא היו, ומקרים שלא קרו. האשה כבר נמצאת בתרחיש וחוזרת משם.

לפעמים אנו נתקלים בתופעה שאשה בוכה מדבר שעוד לא קרה, וכשבעלה אומר לה: תרגעי זה עדיין לא קרה... היא עונה: אני בטוחה שכך יהיה... היא, כבר חזרה משם.

זו גם הסיבה שלאשה קשה לשנות תכניות בפתאומיות. היא כבר שרטטה לעצמה מסלול, סדר היום כבר נקבע, היא כמעט היתה בכל החנויות והמקומות שאליהם היא רוצה ללכת, וכשבעלה בא ומשנה לה את התוכניות, כל התסריט מתרסק באחת ויש לה מזה צער ומרמור.

דבר שכיח ביותר שיוצר מריבות בבית, הוא חוסר הרגישות מצד הבעל לדאגות שנוצרות אצל אשתו כתוצאה מאיחורים לא מוסברים.

בעל יקר, כשאתה מאחר לחזור הביתה מהעבודה, או שנתקעת בפקק, הרכב התקלקל, או שתפס אותך חבר ודיבר איתך... תודיע לגברת - אני מאחר!

האיש צריך לדעת שכשהוא מאחר ולא מתקשר להודיע שהוא מאחר, הוא גורם לאשתו צער, כי לפעמים נדמה לה שקרה לו הדבר הגרוע ביותר בעולם.

היא מציירת בדעתה התפתחויות קשות שנובעות מעוצמת הרגש שבה, והיא מגיעה למסקנות שגורמות לה לכאב כאילו הדבר קרה באמת.

פרשת השבוע

חג החנוכה

בפרשתנו נאמר "וישמע ראובן ויצילהו מידם" מדוע ולמה דוקא ראובן הוא זה שהציל את יוסף? בשעה שיוסף סיפר את החלום השני "והנה השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחוים ליי" הבין ראובן מדבריו שהוא אחד מאחד עשר כוכבים. וראה בכך בשורה שנמחל לו עוון החלפת היצועים ולכן הוא הכיר ליוסף טובה על כך וביקש להציל את יוסף.

ועוד נראה לי לומר מכיוון שיעקב היה צריך לשאת את רחל ראשונה ולהוליד את יוסף ראשון, ורחל ויתרה ללאה ומסרה לה את הסימנים, וכתוצאה מכך נולד ראובן ראשון, הרגיש ראובן צורך להחזיר טובה ליוסף על כך, ולכן הציל אותו מיד אחיו ובכך החזיר טובה לבני רחל.

גולת הכותרת של חודש כסלו הוא חג החנוכה. לחג החנוכה ישנה אורה מאד מיוחדת שכולם מרגישים בה. עם ישראל לגווניו חוגג חג זה בשמחה כבר דורות. הרעיון המרכזי של חג זה הוא המלחמה בין החושך לאור.

כבר בספר בראשית נרמז ענין החנוכה. אומר הפסוק: "וְהָאֶרֶץ הִיְתָה תְהוֹ וְנְהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹקִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם". אומר המדרש: פסוק זה רמזו על ארבעת הגלויות שעתידים ישראל לעבור: "תהו", זו גלות בבל שהחריבה את הבית הראשון והגלתה אותנו לבין האומות. "נְהוּ", זו גלות פרס שרצו להשמיד להרוג ולאבד את עם ישראל. "חֹשֶׁךְ", זו מלכות יון שהחשיכה את עיניהם של ישראל במצוות. "תְהוֹם", זו מלכות רומא - אדום, שהחריבה את הבית השני ופגעה ברבבות מעם ישראל. "וְרוּחַ אֱלֹקִים מְרַחֶפֶת" זו רוחו של מלך המשיח. הרי למדנו שחז"ל הגדירו את מלכות יון כחושך! וחושך כידוע מגרשים רק עם אור. מכאן היסוד להדלקת נרות חנוכה הגורמים לאור.

ומדוע מלכות יון נקראת חושך? ידוע שהאדם מורכב משני יסודות - חומר ורוח, גוף ונשמה. טיפוח הגוף בלבד והשקעה בחומר סופה לרדת לטמיון. לעומת זאת הנשמה היא רוחנית ואין לה זמן או קצבה.

היוונים השקיעו רבות בגוף, אם בהמצאת מקצועות הספורט ופיתוח הגוף והשרירים. לפי השקפת היהדות כל זה נקרא חושך! כי התכלית היא הנשמה ולא הגוף. אמנם צריך לשמור על גוף בריא ועל אורח חיים נכון, אבל את עיקר הדגש יש לשים ולמקד בבניית הרוחניות.

נרות חנוכה רומזים לנשמה, "יָרַח ה' נְשִׁמַת אָדָם". היוונים רצו לכבות את הנרות הללו, ואנחנו להיפך, מדליקים. נאמץ רעיונות אלו לכל השנה כולה, ובהם נאיר את דרכינו, תוך שימת לב על החלק הרוחני.

שבת שלם - אבנר קזואס

בדיחה

אדם בעל בשר פונה לדוקטור ואומר לו:
"אתה יכול להמליץ לי על תרגילי התעמלות?"
עונה הדוקטור: "כן", נענוע הראש בחוזקה מימין לשמאל ולהפך.
שואל האיש: "מת?!"
עונה הרופא: בכל פעם שמציעים לך עוגת קרם.

"יכול אדם להנהיג חומרות בעצמו כל זמן שאינם פוגעות באחרים"
(רבי ישראל מסלנט)

פתגם השבוע

הכל מתחיל מהשורש

במוחו שחס ושלום אין לו חלק באלוקי ישראל. בשיטה זו הם הצליחו לפגוע בילדים הרכים, וקיוו שכשהם יגדלו הם יעזבו את היהדות לגמרי. אבל זה לא צלח בידם, ועם ישראל חי. מכל מקום למדנו שהחינוך והלימוד של הילדים מתחיל כבר מינקות, ואף על פי שהוא עדיין לא מבין מה הוא רואה, כבר זה משפיע על עתידו. אם ככה זה במידה רעה, כל שכן במידה טובה! נראה לילדינו כבר מגיל הרך דברים חיוביים, ונחזיר לתוכם מידה גדושה של קדושה וטהרה שילוו אותם כל ימי חייהם.

היוונים גזרו על עם ישראל: "כתבו על קרן השור שאין לכם חלק באלוקי ישראל". והדבר מוזר, קרן השור דווקא? למה לא אמרו כתבו לכם על קירות בית המדרש, או על פרוכת בית הכנסת וכד', מה יש כבר בקרן השור? בזמנם לא היו בקבוקי פלסטיק לתינוקות כמו שיש היום, הבקבוק של אז היה קרן השור. הקרן הזו חלקה ונוחה לתפיסה, בצד הרחב הכניסו את החלב, ואת הצד הצר הכניסו בפי התינוק ומשם היה יונק. היוונים ידעו שתינוק יונק רואה היטב למרחק של עד 20 ס"מ, ובשעה שהוא יונק מהקרן הוא רואה את הכיתוב ונחקק

כל עכבה לטובה

אחד מגדולי הרבנים בחוץ לארץ נכנס לבקר את רבינו הגאון הרב אלעזר מנחם מן שך זצ"ל. היו לו כמה שאלות וקושיות לשאול ולהתייעץ עם הגאון, כשסיים, נעמד להיפרד מהרב שך והתכוון לצאת, אך ראש הישיבה אמר לו: "מה אתה ממהר... בוא נשב עוד קצת...". הרב התפלא מאד, שכן סגנון כזה לא רגיל אצל הרב שך. כשראה הרב שך, שהלה סיים דבריו, אמר לו: "אני אגיד לך דבר תורה... והחל לומר דברי תורה עוד ועוד, וכך נמשך הזמן... אותו רב, שמיחר לחזור לירושלים, כי חיכו לו שם, הרגיש שראש הישיבה מושך בכוונה את הזמן ומעכב אותו ואינו מבין מדוע ולמה. לאחר עיכוב של כעשרים דקות, תפס הרב שך את ידו בשמחה ונפרד ממנו בברכה חמה. הרב מיהר לדרכו ועלה על אוטובוס קו 400 ונסע לירושלים בעודו מביט בשעונו ומצטער על אותו העיכוב. באמצע הדרך הבחין באוטובוס קו 400 שיצא לפניו, כשהוא הפוך. אירעה לו תאונה ל"ע והאוטובוס התהפך. כעת הבין מדוע הצדיק עיכבו מלצאת בזמן. שכן אם היה הולך עשרים דקות קודם, הוא היה אמור לעלות על האוטובוס ההוא שהתהפך, ואז יתכן שלא היה מגיע לפגישה בירושלים גם באיחור של שבוע או שבועיים...

סיפור לשבת

כוחו של הפה

עד כמה עלינו להיזהר בכל מה שיוצא מפינו. אי אפשר לתאר ולשער, מה כוחן של מלים, שכן האדם שמתפלל עליו לברור את מילותיו ולהיזהר לבקש מאת הבורא בתפילה מדוקדקת. מעשה שהיה עם הרה"ח אלימלך בלייר, מחשובי חסידי בעלז בארה"ב, בן העיר מונקטש. היה זה בשנות הזעם לא תקום פעמיים צרה, בה עם ישראל היו צריכים לשתות מכוס התרעלה. יום לפני הקמת הגטו במונקטש, בעת שכל אנשי העיר עסוקים לארוז את חפציהם לעבור לגטו, הלך רבי אלימלך להתפלל מנחה בקלוזי, שהיה ריק מאנשים. ניגש הוא לארון הקודש, הסיט את הפרוכת והתפלל תפילה מכל לבו הבוקעת רקיעים והתחנן לפני בורא העולם, שיצילו מידיהם של הנאצים הרשעים ודמעות זלגו מעיניו ללא הרף. וכה התפלל, כתפילת יעקב "אם יהיה אלוקים עמדי... ושבתי בשלום אל בית אבי..." ואכן תפילתו התקבלה, והוא שרד את השואה הארורה. כשחזר למונקטש, שמע, שאמו הי"ד נהרגה, ואילו אביו שרד את התופת. היה זה בעת אחר הצהריים, והלך מיד להתפלל מנחה באותו הקלוזי. לפתע נזכר באותה תפילה נוראה, שנתקיימה בו-שהרי כך ביקש: ושבתי בשלום אל בית אבי - ולא אמי...

שאל את הרב

לייעוץ באופן אישי עם הרב אבנר קוואס שליט"א ניתן להתקשר בימים ג' וד' בין השעות 14:30-15:30

1599-59-59-39

מן ההלכה הספרדי הארצי

3030 * | 073-7-860-860

רב קווי | בעלות שיחה רגילה

2 שלוחה

מענה טלפוני לשאלות בעניני שלום בית וחינוך ילדים, עם יועצים מומחים שע"י הרב אבנר קוואס שליט"א בין השעות 09:00-23:00

1 שלוחה

מענה טלפוני לשאלות בהלכה שע"י מורי הוראה הפוסקים ע"פ פסקי מרן הגר"ע יוסף זצוק"ל, בנשיאות חבר מועצת חכמי התורה הגאון הגדול הרב דוד יוסף שליט"א 24 שעות ביממה רצוף

שיעורים בפרשת שבוע מטובי המרצים בשלוחה 5